

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งและผลกระทบความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย
4. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

1. ผลการวิจัย

โดยผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานของการวิจัย ดังนี้

- 1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก
- 1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายอยู่ในระดับมาก
- 1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายไม่แตกต่างกัน
- 1.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายไม่แตกต่างกัน

ประชากร คือข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย และมีรายชื่อ
 ในทำเนียบสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย จำนวนทั้งหมด 550 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ
 ข้าราชการการเมืองทั้งหมดคือ 85 คนและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย 147 คนรวม
 ทั้งสิ้น 232 คน ที่ได้จากการคำนวณหาจากสูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้
 ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่
 เพศ อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ได้ดำรงตำแหน่ง (ปี) วุฒิกการศึกษา และขนาดของเทศบาล

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง
 ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการ
 การเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างข้าราชการ
 การเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ใช้สถิติ ความถี่ และ ร้อยละ การวิเคราะห์ข้อมูล
 ระดับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความขัดแย้งและผลกระทบ
 ของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ใช้ร้อยละ
 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความ
 ขัดแย้งและผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัด
 หนองคาย (2 กลุ่ม) ใช้การทดสอบด้วย t -test และการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขความขัดแย้ง
 ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน
 เบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่าง
 ข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ครั้งนี้ พบว่าข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกออกได้ดังนี้ เพศส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 71.60 มีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.20 ตำแหน่งส่วนใหญ่คือตำแหน่งหัวหน้ากอง คิดเป็นร้อยละ 31.10 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งส่วนใหญ่ 1-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.50 การศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 66.40 ขนาดของเทศบาลพบว่าเป็นเทศบาลขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 58.60

2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย แยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ข้อมีความเห็นด้วยในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาท หน้าที่ ทศนคติ มีค่าเฉลี่ย 3.61 ปัจจัยที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกัน มีค่าเฉลี่ย 3.46 และปัจจัยที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย 3.45

2.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย แยกเป็นรายด้าน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ข้อมีความเห็นด้วยในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผลกระทบที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย 3.82 ผลกระทบที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาท หน้าที่ ทศนคติ มีค่าเฉลี่ย 3.73 และผลกระทบที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกัน มีค่าเฉลี่ย 3.69

2.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย

2.4.1 การเปรียบเทียบด้านปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาท หน้าที่ ทศนคติ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ด้านปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาท หน้าที่ ทศนคติ พบว่าข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่ม

2.5.2 การเปรียบเทียบด้านผลกระทบที่เกิดจากผลประโยชน์ขัดกัน ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากผลประโยชน์ขัดกัน ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ด้านผลประโยชน์ขัดกัน พบว่าข้าราชการการเมืองและพนักงานในจังหวัดหนองคายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาล มีความคิดเห็นว่าผลประโยชน์ ก่อให้เกิดผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

2.6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาล

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ด้านผลกระทบที่เกิดจากการใช้อำนาจทางการเมือง พบว่าข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นว่าการใช้อำนาจทางการเมือง ก่อให้เกิดผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

3. อภิปรายผลการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ พุดคณา (2548 : 113) และสมเจตน์ พันธุ์โฆษิต (2520 : บทคัดย่อ) ที่เป็นเช่นนี้เพราะสังคมมีหลายกลุ่มแต่ละกลุ่มมีหลายพวก แต่ละพวกมีเป้าหมายของตนเอง จึงทำให้ความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ง่ายในระบบราชการ ภูมิหลังที่ต่างกันย่อมทำให้นุคคลมีเป้าหมายในการทำงานแตกต่างกัน

สมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความความขัดแย้ง

ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมากส่วนข้าราชการการเมืองผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เชี่ยวชาญ อาศุวัฒน์กุล (2538 : 268) และสมเจตน์ พันธุ์โฆษิต (2520 : บทคัดย่อ) ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าความขัดแย้งมีลักษณะสองด้านในตัวของมันเอง กล่าวคือมีทั้งลักษณะในทางสร้างสรรค์และทำลายถ้าหากความขัดแย้งในองค์กรมีมากเกินไปผลที่ตามมา ก็จะเป็นไปในทางลบ แต่ถ้าความขัดแย้งอยู่ในจุดที่เหมาะสมก็จะเกิดผลในทางบวก ตามมาซึ่งมีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์และทำลายหากความขัดแย้งในองค์กรมีมากเกินไปผลที่ตามมา ก็จะเป็นไปในทางลบ แต่ถ้าความขัดแย้งอยู่ในจุดที่เหมาะสมก็จะเกิดผลในทางบวกตามมา ซึ่งมีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์ประสิทธิผลให้กับองค์กร

สมมุติฐานการวิจัยข้อ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลแตกต่างกัน ซึ่งๆ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสัมพันธุ์ เตชะอธิก และคณะ (2546 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลความก้าวหน้าของการกระจายอำนาจ กรณีศึกษา 9 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีความขัดแย้งกันเองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการใช้อิทธิพลข่มขู่ คุกคาม ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีความขัดแย้งระหว่างสมาชิกด้วยกัน รู้สึกว่าไม่มีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น จึงเกิดความไม่ร่วมมือกันในการพัฒนาชุมชน และสมเจตต์ พันธุ์โฆษิต (2520 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องความขัดแย้งในการบริหารงานเทศบาลระหว่างคณะเทศมนตรีกับพนักงานเทศบาล : ศึกษาถึงบุคลิกภาพทางการบริหารของนายกเทศมนตรีกับปลัดเทศบาล พบว่าบุคลิกภาพการบริหารของนายกเทศมนตรีมีลักษณะเด่นแบบผู้นำอำนาจ ส่วนปลัดเทศบาลมีลักษณะเด่นแบบผู้เคร่งระเบียบ การวิเคราะห์บุคลิกภาพทางการบริหารของผู้บริหารเทศบาลโดยเปรียบเทียบความการบริหารงานเทศบาล โดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางบุคลิกภาพของนายกเทศมนตรีและปลัดเทศบาลในแต่ละเทศบาลพบว่าการบริหารเทศบาลเป็นแบบแบ่งแยกทำให้เกิดความระแวงซึ่งกันและกันทำให้ต้องยึดระเบียบในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการผิดพลาดอันอาจจะถูกโจมตีจากอีกฝ่ายหนึ่งได้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานเทศบาลเป็นผู้อยู่ได้บังคับบัญชาของข้าราชการการเมืองและเป็นฝ่ายถูกกระทำ และถูกกลั่นแกล้ง

จากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง จึงทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งโดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

สมมุติฐานการวิจัยข้อ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคายไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานเทศบาลแตกต่างกัน ซึ่งๆ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิตา อาคมวัฒน์ (2541 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบของการกระจายอำนาจที่มีต่อโครงสร้างอำนาจท้องถิ่น ศึกษาเปรียบเทียบองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นพบว่าการกระจายอำนาจที่เกิดขึ้นผู้มีอำนาจและเดิมอยู่ในท้องถิ่นหรือบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งสำคัญในชุมชน ตลอดจนชนชั้นนำทางการเมือง ต่างยังคงดำรงอำนาจอยู่ในการเมืองและการบริหารท้องถิ่น ดังนั้นบุคคลเหล่านี้จึงได้อาศัยอำนาจทางการเมืองจากตำแหน่งหน้าที่ ที่พวกตนมีเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว แต่มักจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผลประโยชน์สาธารณะที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งในที่สุดแล้วพบว่าได้เกิดความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์สาธารณะ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานเทศบาลเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าราชการการเมืองและเป็นฝ่ายถูกกระทำ และถูกกลั่นแกล้งจากผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง จึงทำให้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งโดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่าข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นในระดับมากคือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างทั้งสองฝ่ายได้แก่ ความแตกต่างด้านเป้าหมาย บทบาท หน้าที่ ทักษะคติ ผลประโยชน์ขัดกันและการใช้อำนาจทางการเมือง ได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ซึ่งทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ทำให้เกิดความวิตกกังวลเมื่อเกิดความผิดพลาดบุคคลจะโยนความรับผิดชอบ ทำให้ขาดการยอมรับซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกต่างฝ่ายจะคำนึงประโยชน์เฉพาะส่วนคนทำลายความสามัคคีของกลุ่ม ทำให้ขวัญกำลังใจลดลงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการของงาน ทำให้นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันประชาชนมองการเมืองท้องถิ่นใน

เชิงลบ ทำให้นำไปสู่การตรวจสอบของคู่ขัดแย้ง ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีการระมัดระวังตนเองมากขึ้น เพื่อป้องกันความผิดพลาด ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติ ทำให้เกิดการเกี่ยงงานกัน พนักงานฯ จะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในหน้าที่ที่มอบหมาย และทำให้มีความรู้สึกรับผิดชอบที่ อาจนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ฯลฯ โดยกลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ปัญหาหลายประการด้วยกันเช่นยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการทำงาน การปรับเปลี่ยนทัศนคติ เข้าหากันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การไม่ก้าวก่ายบทบาทอำนาจหน้าที่ของกันและกัน การให้ทุก ฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน รับฟังแนวคิดที่ แตกต่างจากแนวคิดของตนเอง การประสานผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน มีการจัดสรรผลประโยชน์ ในรูปคณะกรรมการหรือการใช้เสียงข้างมาก จัดสรรทรัพยากร มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ใช้แนวทางการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี ไม่ใช่อำนาจสั่งการ โดยไม่มีกฎหมายระเบียบรองรับ ไม่ให้อำนาจหน้าที่เอื้อ ประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ไม่ใช่อำนาจที่มีลักษณะข่มขู่หรือใช้ความรุนแรงกับ พนักงาน ฯลฯ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดหนองคาย สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย สำนักงานท้องถิ่นอำเภอทุกแห่งในจังหวัดหนองคาย นายอำเภอ ทุกอำเภอในจังหวัดหนองคาย ข้าราชการท้องถิ่นและพนักงานเทศบาลในจังหวัดหนองคาย ไปพิจารณาปรับใช้ในการทำงาน เพื่อลดความขัดแย้งในหน่วยงาน อันจะทำให้การทำงาน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นเป็นการพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่ง

4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาเรื่องนี้โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ อันจะทำให้ข้อมูลละเอียด ลึกซึ้งยิ่งขึ้น